

kunne jo Forholdene imidlertid en Gang i Tiden stille sig saaledes, at det vil blive muligt. Da jeg begjærede Ordet, var det nærmest i Anledning af en Uttring, der fremkom fra det ærede Medlem for 3die Kreds, der sidder her lige foran (Tobiesen). Han fremstillede Husmændenes og Indsiddernes Stilling i et saa rosenfarvet Skjær, at man virkelig maatte ønske, at det forholdt sig saa, som han sagde, men det er jo desværre ikke saa. Naar han blandt Husmænd og Indsiddere nævnte Forfjællige, som kunde bo i Kommunerne: Pensionister, Partikulers osv. og derhos Aftægtsfolk, saa vil jeg dertil bemærke, at disse i Reglen ikke ville kunne blive snekastningspligtige, idet de ikke kunne indbefattes under Kategorien: jordløse Husmænd og Indrister. Hvorfor jeg bestandig har næret og nærer Frygt for at tiltræde Regjeringens Forslag angaaende Snekastningsarbeidet, er i Dvrigt for det Første, fordi det vil medføre en saa stor Udtælling i Kommunerne, at man vil affrækkes, naar man i Kommunerne bliver bekendt med, hvilke betydelige Summer der paa den Maade i strenge Snevintre vil kunne komme til at gaa med, og for det Andet, fordi jeg maa være enig med den ærede Ordfører og med Flertallet i Udvalget i, at man derved kommer til at lægge Byrden paa Skuldre, hvor den ikke rettelig bør lægges. Dette kan ikke benegtes, thi alle arbejdsdygtige Folk skulle jo tages med, og derved komme netop de lavere Stillede i Samfundet, de jordløse Husmænd og Indrister, til at udrede mere Arbejde, end der rettelig kan paahvile dem. Det kan ikke benegtes, at de derved ville komme til at udrede Arbejde ogsaa for Andre. Den ærede Minister ryster vel paa Hovedet; men jeg paaستاar ikke desto mindre, at det dog ikke kan benegtes, idet de ville kunne blive tilfagte mange Gange om Vinteren til Snekastning (Sinderrigt ministren: For Betaling!) Ja, for Betaling, og jeg indrømmer, at hvis det nu virkelig var saa, at denne, som det er nævnt, vilde blive 3 Mk., saa var det ikke saa forfrækkeligt. Men jeg tror ikke, at Betalingen vil blive saa betydelig; den vil snarere indskrænke sig til Halvdelen, til ca. 24 f. (Modsigelser). Ja, ja, det vil nok vise sig, at Sogneraadene

ville blive forfrækkede ved de store Udtællinger, og de ville saa sætte Prisen saa lavt som muligt; i alt Fald vil man gjøre det i mangfoldige Tilfælde, og derved vil man altsaa begaa Uret mod den Klasse af Medborgere, der mindst kan taale at beskattes. Thi, hvad enten man beskatter den direkte gennem Penge eller indirekte gennem Arbejde, falder det lige haardt. — Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Rasmussen) har derhos Ret, naar han for sagde, at, naar der tilsiges til Snekastning, og det Hele kun varer en Timestid eller to, saa maa man betale de omtalte Folk for en hel Dags Arbejde, da de havde maattet forlade deres sædvanlige Arbejde for at forrette Snekastningen; man er da ligefrem forpligtet til at udbetale dem fuld Dagløn. Noget Egnende mente den ærede Minister vel vilde blive Tilfældet med den Mand, der sender sine Folk ud, idet han, naar de kom hjem og have udført deres Arbejde, ikke godt kunde gjøre Andet end sige til dem: „Nu kan Du gaa hen og varme Dig“. Men det vil ikke blive Tilfældet. Nei, man sender dem ikke hen for at varme sig, idet man saa godt som altid har Noget at give sine Folk at bestille, naar man er saa heldig at have Folk til sin Raadighed. Den store Betaling, der vil blive en Følge af det Anførte, vil, som sagt, have noget Affrækkende for Kommunerne. — Den ærede Minister udtalte igaar, at han lagde megen Vægt paa den lønede Snefoged. Men jeg maa dertil bemærke, at det jo ikke vil blive en enkelt Mand, der bliver lønnet Snefoged, men at der vil blive flere saadanne. Selv i de Sogne, hvor man lader Snekastningen udføre paa den fornuftigste og meest økonomiske Maade, har man som oftest maattet dele Sognet i 4, 5, 6 Kredse, saaledes som det ligger bekvemtest for Beboerne, og man har maattet udnævne en Snefoged i hver Kreds til at paase, at Arbejdet udføres forsvarlig. Skulde man notes med een Snefoged i en Kommune, saa vilde det sædvanlig være umuligt for ham at paase Arbejdet ordentlig. Det Fornuftigste er altsaa, at der er mange Snefogeder til at paase Arbejdet. Men skulde man nu til at lønne saa mange Snefogeder, vilde det tage meget stærkt paa Pengesækkene. Skal man overhø-